

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izbaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gl. 50 kr., za pol leta 1 gl. 30 kr., za četrlet leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnštvu v tiskarni sv. Cirila, korosko ulico št. 5. — Določniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posazbejni listi dobe se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, nplačani listi se ne sprejemajo. Za ostanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Dve imenitni spremembi.

Sv. oče imajo v večjih krščanskih državah svojega poslanika, ki se navadno imenuje nuncij. Za našo avstro-ogersko državo je papežev poslanik dunajski nuncij, sedaj nuncij Agliardi. Ta je pred mesecem dnij potoval po Ogerskem, da se je na lastne oči podučil o ogerskih razmerah. Po besedah primasa Vaszaryja nuncij ni ničesar storil, kar ne bi odgovarjalo njegovi nalogi in kar bi moglo vzbujati le videz, kakor da je hotel politično nastopiti. Vspodbujal je k ljubezni in zvestobi do cesarja in domovine.

Ker nuncij ni mogel in hotel ljudstva v nemati za sedanjo ogersko liberalno vladu, zaradi tega ga je ogerski ministerski predsednik, baron Banffy, v poslanski zbornici prav neotesano napadel, češ, da se je nuncij vikal v ogerske notranje zadeve in da ga je torej treba odstraniti. Ker se je Banffy sklicaval na ministra vnanjih zadev, grofa Kalnokyaja, spraval je tega v tako zadrego, da se je le-ta kar hotel odpovedati ministerstvu; ali svetli cesar niso odpovedi sprejeli.

Toda ogerski liberalci niso mirovali. Banffy je pred tednom naznanil poslancem, da bode nuncij Agliardi odpozvan. Ker je Banffy s tem zopet posegel v delokrog ministra za vnanje zadeve, naveličal se je grof Kalnoky teh homatij ter se je odpovedal ministerstvu. Svetli cesar so pisali Kalnokyju jako naklonjeno pismo in mu podelili veliki križec reda sv. Štefana.

Po tem izidu je zavladalo med ogerskimi liberalci nepopisno veselje. Toda to veselje je bilo kratko. Svetli cesar so namreč imenovali za ministra vnanjih zadev Poljaka grofa Agenorja Goluchowskega, ki je bil več let avstrijski poslanik v Bukarešti na Rumunskem. Grof Agenor Goluchowski šteje 46 let, je odločen katoličan in zvest svetlemu cesarju. Gotovo bode svoje opravke opravljal spretno in ne bode dopustil, da bi mu ogerski ministerski predsednik zapovedoval ali ž njim celo pometal.

Da so ogerski liberalci grofa Kalnokyja odpravili, ter se zdaj hvalijo s svojo zmago, to kaže, da židovskemu liberalizmu na Ogerskem lepo cvete pšenica. Ali kako dolgo? Krščanska ljudska stranka se vedno bolj krepi. Ta tudi lahko zajema pogum od dunajskih združenih kristjanov, ki so v občinskih zadevah na Dunaju liberalce popolnoma v kot potisnili.

Zadnji petek je bila v občinskem zastopu volitev mestnih svetovalcev. Voliti je bilo osem svetovalcev. Zmagali so kristjani, ker so ž njimi potegnili neodvisni odborniki. Ako bodo le-ti še zanaprej zvesti ostali kristjanom, potem bode gotovo sedanji prvi podžupan in vodja županstva, dr. Karol Lueger, ljubljenec krščanskih Dunajčanov, izvoljen dunajskim županom. — Prav je govoril isti Lueger na velikem zborovanju dne 16. t. m.:

»Avstrijci nimamo Košuta, nimamo Wekerla, nimamo Banffyja; mi nikdar ne bi trpeli takih mož!... Volitve v občinski zastop dunajski so žareče znamenje, ki označja, da se slovanskim in nemškim bratom bliža dan osvobojenja, in je s tem minola dolga noč liberalnega gospodstva!«

Gospodarska knjiga.

(Dalje.)

Vsak, ki sodi gospodarske stroške le na pogled, ne more jih prav presoditi; kajti dandanes zadene kmeta le premnoga in vsakovrstna reč; kakor prej rečeno, srednje ali slabo posestvo dela navadno več stroškov, kakor daje dohodkov. Tu je treba krpiti poslopje in zamašiti ali obnoviti streho, ondi popravljati orodje, zopet plačevati tega ali onega rokodelca; sploh čakajo kmeta le premnogi stroški, katere naj si v šesto vrsto med razne stroške zapiše. Varčen kmet si tudi tu mnogo prihrani s tem, da razno gospodarsko orodje p. vozove, sani, grablje, jerbace in takšno lesenino ob zimskem času sam napravi. Previden kmet pa tudi popravljanje poslopij odlaga na boljše čase, boječ se, da bi z dragim stavljanjem se preveč ne zadolžil in bi mu potem novo in lepo poslopje upniki s posestvom vred vzeli. Ker se je to že tolikrat zgodilo, zato svetujem kmetom, naj bodo rajši zadovoljni z revnimi kočami, v katerih so pa vsaj sami gospodarji, kakor pa bi stavili lepa in draga poslopja — za druge!

Vsak človek ima svoje potrebsčine, katerih se ne more izogniti; tako tudi naš kmet potrosi za sebe in svoje družine obleko in druge drobnosti precej denarja, in to je zadnja, sedma vrsta gospodarskih stroškov. Pri tej vrsti se najprej in najložje vidi, kakšen je kmet, je-li varčen ali zapravljiv in razločno se lahko pozna, če in kateri razvadi ali strasti je najbolj udan. Ta vrsta bo marsikateremu kmetu pokazala, da je dostikrat on sam kriv, če mu ide slabo, ker po raznih razvadah mnogokrat veliko potrosi. Mislím, da ravno to ga bo najprej nagnilo, da se bo v prihodnje varoval onega brezna, ki mu spodjeda ali znabiti celó uničuje blagostanje — in tako se, upam, bo marsikateri poboljšal.

Pregledali smo tako jedno stran gospodarske knjige in spoznali nekoliko, koliki in kako mnogovrstni so stroški gospodarstva. Pokazali smo tudi, kako si more tu pa tam kmet kaj prištediti, posebno če mu gre slabo za denar. Res, marsikateri kmetič včasih obupava, ko pregléduje velike stroške gospodarstva, ali eno tolažbo še ima v tem, da mu — vsaj ob boljših letinah — s stroški vred rastejo tudi dohodki gospodarstva. Tudi te si inore natanko zapisati na drugo stran knjige, prvič